

eller friheder. Anvendelse af ungepålæg skal konkret være i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, og ordningen findes derfor generelt at være i overensstemmelse med EMRK.

Det følger af EMRK artikel 4, at ingen må pålægges tvangs- eller pligtarbejde. Begrebet »tvangs- eller pligtarbejde« fortolkes i lyset af de relevante ILO-konventioner og vil som udgangspunkt omfatte ethvert arbejde, der kræves af en person under trussel om en hvilken som helst straf, og som den pågældende ikke frivilligt har påtaget sig. Forbuddet gælder efter Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols praksis ikke kun en trussel om »straf« i traditionel forstand i form af bøde eller fængsel. Domstolen har herudover lagt vægt på, om arbejdet har været uforholdsmæssigt tyngende.

Som det fremgår ovenfor, er der ikke knyttet egentlige sanktioner til manglende efterlevelse af ungepålæg.

Som anført under pkt. 3.2.2.4 ovenfor iværksættes der en forsøgsordning, hvorefter politiet kan yde bistand til kommunen med at hente og bringe unge, der er pålagt en handlepligt i forbindelse med et ungepålæg, til stedet, hvor ungepålægget skal opfyldes. Magtanvendelse, der alene består i enkeltstående afhentninger og afleveringer på stedet, hvor ungepålægget skal opfyldes, kan næppe sidestilles med en »straf«, således at der vil være tale om tvangs- eller pligtarbejde i konventionens forstand. Afhentning ved politiets foranstaltning må imidlertid antages at have en sådan intensitet, at det vil udgøre et indgreb omfattet af EMRK artikel 8. Et sådan indgreb skal som nævnt ovenfor opfylde betingelserne i artikel 8, stk. 2, hvorefter indgrebet skal have hjemmel i lov, varetage et af de i bestemmelsen nævnte legitime formål og være proportionalt.

3.2.3.2. Hurtig og effektiv sagsbehandling

Det er vigtigt, at sagsbehandlingen i forbindelse med afgørelse om ungepålæg er hurtig. For det første fordi den pædagogiske effekt af pålægget mindskes, jo længere tid der går, inden barnet eller den unge mærker konsekvensen af sin negative adfærd. Men også fordi den negative adfærd hos unge mennesker kan eskalere ganske hurtigt, hvis der ikke sættes ind. I løbet af bare nogle ugers fravær fra skolen kan et evt. misbrug tiltage, og barnet eller den unge kan hurtigt vænne sig til en hverdag uden forpligtelser eller faste rammer.

Derfor er det vigtigt, at der i forbindelse med ungepålægget er fokus på hurtigt at gennemføre den relevante undersøgelse af barnets eller den unges forhold,

jf. servicelovens § 50. Målgruppen for ungepålægget er børn og unge i alderen 12 – 17 år, der har et behov for særlig støtte og derfor er omfattet af § 50. Der er som udgangspunkt fastsat en tidsfrist på 4 måneder for udarbejdelse af denne undersøgelse, men der gøres i den forbindelse opmærksom på, at undersøgelsen ikke skal være mere omfattende, end formålet tilsiger, og at kommunalbestyrelsen altid skal tage stilling til, om der er akut behov for foranstaltninger.

I mange tilfælde vil der være tale om børn og unge, som i forvejen er kendt af de sociale myndigheder, idet ungepålægget netop typisk vil kunne anvendes som et mere insisterende redskab over for børn og unge, som ikke umiddelbart kan bringes til at samarbejde frivilligt. I disse tilfælde vil der allerede foreligge en § 50-undersøgelse.

3.2.3.3. Evaluering af lovforslaget

Der er afsat midler til evaluering af lovforslaget. Formålet med evalueringen er blandt andet at belyse anvendelsen af forældre- og ungepålæg, herunder antal, indhold og årsag. I modsætning til evalueringen af forældre- og ungepålægget fra 2007, der alene omfatter de kommunale sagsbehandlernes vurdering af pålæggenes effekt, vil den fremadrettede evaluering ligeledes inddrage målgruppernes oplevelse af henholdsvis forældre- og ungepålæg med henblik på at få et større indblik i pålæggenes virkning.

3.2.3.4. Udveksling af oplysninger

I et sagsforløb vedrørende meddelelse af ungepålæg vil der være behov for, at kommunalbestyrelsen inddrager visse medaktører. Der vil i den forbindelse være behov for i et vist omfang at udveksle oplysninger mellem de kommunale myndigheder og de relevante medaktører. Medaktører kan blandt andet være personalet på en skole eller i en klub, politiet eller private, i det omfang de udfører opgaver for det offentlige, og dermed er omfattet af de samme regler som offentlige institutioner og offentligt ansatte. Udvekslingen af oplysninger sker i forbindelse med såvel underretning af de sociale myndigheder ved bekymring for et barns eller en ungs udvikling, udarbejdelsen af en undersøgelse af den unges forhold efter servicelovens § 50, vurdering af, om betingelser for at meddele et ungepålæg er til stede, samt opfølgningen på, om barnet eller den unge efterlever pålægget.

Der foreslås ikke i denne forbindelse nye regler om udveksling af oplysninger, da det vurderes, at den nødvendige udveksling af oplysninger er dækket af de allerede gældende regler i lov om social service, lov